

Отже, через глобалізацію початку XXI ст., світ мав постати єдиним соціально-економічним організмом, функціонування якого вимагає узгоджених дій урядів, бізнесових кіл, представників громадськості різних країн. Повертаються часи, коли стосунки між державами вирішуються силовими методами. Порозуміння через домовленість, пошук взаємовигідних варіантів розв'язання проблем, координація діяльності світового співтовариства, вирішення суперечок, боротьба з глобальними і регіональними проблемами – мета функціонування та створення низки міжнародних організацій, які спрямовані на вирішення певних спільних питань чи реалізації проєктів.

Інформаційні джерела

1. Olena Boiko, Svitlana Kucherenko, Liudmyla Levaieva, Yuliia Horodnichenko (2020). Innovation and investment fundamentals of the development of enterprises of the G7 countries during the period of globalization challenges. *Journal of Hygienic Engineering and Design*, Vol. 31, pp. 95-115.

2. <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2023/10/10/7171065/>

СУЧАСНА ПРОБЛЕМАТИКА ЦИФРОВІЗАЦІЇ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Красовський В.В., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.О. Козуб**
Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

Сучасний світ переходить до абсолютно нової технологічної, економічної та соціальної реальності. Відмічають зміни технологічної структури світової економіки, що призводять до переформатування традиційних систем, необхідності формування нових соціальних та економічних стратегій, зміни технологічних парадигм, моделей управління та соціальних норм, масштабних демографічних зрушень. Однак проблема полягає в тому, що цей перехід відбувся дуже швидко – не за тисячу років, як аграрний, чи століття, як індустріальний, а лише за кілька десятиліть. Для будь-якої країни виробничий сектор і підтримання власного технологічного рівня є стратегічним державним завданням розвитку економіки, сфери послуг, забезпечення зростання доходів і національного добробуту.

В останні десятиліття інформатизація стає важливим чинником підвищення продуктивності праці та покращення якості життя, а дослідники вважають ці зміни початком нової ери економічного

розвитку, яку в літературі характеризують терміном «цифрова або інформаційна» економіка. Цифрову економіку визначають, як економіку, засновану на цифрових комп'ютерних технологіях та інформаційно-комунікаційних технологіях (ІКТ), яка перетворює галузі і бізнес-процеси на базі Інтернету та нових цифрових технологій [1; 2]. Особливістю цифрової економіки є те, що вона пов'язана з так званою економікою на вимогу (on-demand economy), яка передбачає не продаж товарів і послуг, а їхнє отримання саме тоді, коли вони потрібні.

Цифрова економіка суттєво змінила традиційні бізнес-процеси. Після досягнення найскладнішого рівня цифровізації в економіці спостерігають фундаментальну трансформацію виробничих відносин учасників, результатом якої є об'єднання виробництва та послуг в єдину цифрову систему, в якій:

- одночасно існують усі елементи економічної системи у формі фізичних об'єктів, продуктів і процесів та їхніх цифрових копій (математичних моделей);

- усі фізичні об'єкти, продукти та процеси стають частиною інтегрованої ІТ-системи завдяки наявності цифрових копій та елементу «підключеності» (connectivity);

- завдяки наявності цифрової копії (математичної моделі) та частини єдиної системи всі елементи економічної системи постійно взаємодіють майже в режимі реального часу, моделюючи реальні процеси та прогнозовані стани, забезпечуючи постійну оптимізацію всієї системи.

Багато проблем виникає під час оцінювання розміру, створеної вартості та вигод, які створює цифрова економіка. Порівняно з традиційною економікою головна перевага цифрової економіки полягає в реалізації можливості автоматичного управління всією системою (або окремими компонентами), а також практично необмежене розширення без втрати ефективності, таким чином значно підвищуючи ефективність управління економікою на мікро- та макрорівні. До основних сегментів цифрової економіки відносять [3]:

- сектор інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), інфра-структура електронного бізнесу (мережі, софтвер, комп'ютери тощо);

- цифрове виробництво та електронний бізнес, тобто процеси організації бізнесу з використанням комп'ютерних мереж;

- електронна комерція (електронний обмін інформацією, електронний рух капіталу, електронну торгівлю, електронні гроші,

електронний маркетинг, електронний банкінг та електронні страхові послуги).

ІКТ є одним із ключових інноваційних складових сучасного світу. Вони являють собою нову технологічну парадигму і відносяться до типу технологій загального призначення (General Purpose Technologies, GPT), які широко використовують в різних секторах економіки. ІКТ мають дві особливості: універсальність застосування та інноваційна компліментарність.

Унікальний підсектор, який розвивають в усіх регіонах як одне з основних джерел зайнятості в галузі ІКТ – промислові комп'ютерні послуги. За останні 10 років темпи зростання експорту послуг у світовій сфері ІКТ та послуг з використанням цифрових технологій значно перевищили загальні темпи зростання всіх експортних послуг, що свідчить про зростання ступеню цифровізації світової економіки [4]. Ключовою та вирішальною технологією для людства вважають штучний інтелект (ШІ).

Важливою складовою, яка може створити робочі місця, сприяти зростанню та продуктивності, а також підтримувати довгострокову економічну конкурентоспроможність є ширококутовий зв'язок. Він може не тільки надавати нові послуги та створювати нові індустрії, але й трансформувати існуючі галузі та традиційні принципи регулювання з великою швидкістю. Подальший розвиток таких технологій призводить до змін у промисловості, сільському господарстві та транспорті. Можливість безперебійної та високошвидкісної передачі даних, а також здатність пристроїв безпосередньо обмінюватися даними дозволяє дистанційно керувати сільськогосподарською технікою, промисловими роботами чи транспортними засобами без водія.

Особливе місце у світовій економіці займає індустріальний сектор ІКТ. Протягом десяти років продуктивність у промисловому виробництві не зростала, попит в основному фрагментований, що викликало потребу в інноваціях. Оскільки одна третина загальної економічної цінності інтернету речей зосереджена в промисловому виробництві, «центр тяжіння» цифровізації припадає саме на промислові підприємства.

Одним із важливих секторів цифрової економіки є електронний бізнес, який розглядають як ділову активність, що використовує можливості глобальних інформаційних мереж для зміни основних бізнес-процесів, а також внутрішніх і зовнішніх зв'язків з метою отримання прибутку. Одним з напрямів електронного бізнесу, що активно розвивається, є електронна комерція (e-commerce), яку

відносять до сфери економіки, що охоплює всі фінансові та комерційні операції з використанням комп'ютерних мереж і бізнес-процеси, пов'язані з такими операціями.

Однак будь-яку стратегію адаптації необхідно пристосувати до будь-яких обставин. Зокрема, під час кризи, спричиненою пандемією COVID-19, через карантинні заходи багато компаній були змушені перевести співробітників на дистанційну роботу, що вимагало технологічних рішень – розвитку IT-інфраструктури, систем безпеки, комунікацій, електронного налаштування завдань і відстеження виконання.

Інформаційні джерела

1. Tapscott D. The Digital Economy, 1994 [Electronic resource]. URL: <http://dontapscott.com/books/the-digital-economy>.

2. Negroponte N. Being Digital [Electronic resource]. Hodder and Stoughton, 1995. URL: <http://governance40.com/wp-content/uploads/2018/12/Nicholas-Negroponte-Being-Digital-Vintage-1996.pdf>.

3. Fact Sheet: Key Barriers to Digital Trade, 2016. [Electronic resource]. URL: http://globaltraderelations.net/images/Article.Digital_Trade_USTR_Fact_Sheet_April_2017_.pdf.

4. Digital Economy Report 2019 [Electronic resource]. URL: https://unctad.org/system/files/official-document/der2019_overview_ru.pdf

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ВАЛЮТНИХ ПОЛІТИК ЄВРОСОЮЗУ ТА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Малець Ю. Д., здоб. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.М. Зомчак**
Львівський національний університет імені Івана Франка

Дослідження присвячене виявленню взаємозв'язку валютних політик Євросоюзу та Британії на основі крос курсів їхніх валют. Також під час дослідження було виявлено таке явище, як автокореляція випадкових відхилень. Найчастіше дане явище можна спостерігати у даних, зібраних із високою частотою. Тому дана робота матиме дуальний характер, досліджуючи як вище згаданий взаємозв'язок, так і висвітлюючи вплив явища автокореляції на таке дослідження.

Серед економетричних методів, які широко використовують у дослідженні економічних залежностей, варто виділити такі: симультивне моделювання [1], моделі на лонгітюдних даних [2, 3], авторегресійні моделі [4] тощо.